

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Ștefan Prociuc,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Prociuc împotriva Galinei Pușcaș cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-31/25
NR. PIGD 2-23115600-01-2ra-20012025)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 (1) lit. f) Cod de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central: jud. S. Dubceac
Curtea de Apel Bălți: jud. E. Grumeza, N. Chircu, D. Corolevschi

20 august 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Prociuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 august 2023, Ștefan Prociuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Pușcaș cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 2-2-verso).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, Ștefan Prociuc a indicat că domiciliază pe XXXXX având o înțelegere prealabilă cu vecina sa Galina Pușcaș, domiciliată pe XXXXX a montat un gard din profil metalic pe o fundație existentă, având ca piloni de susținere țevi cu diametrul 0,5.

3. La 17 august 2021 - 21 august 2021 vecina sa a comis un abuz, exercitând acțiuni de samavolnicie, prin tăierea cu flexul a unei porțiuni din țevile care reprezintă pilonii de susținere a gardului din profil metalic, ce îi aparține lui. Ca rezultat, la 25 august 2021 pe numele Galinei Pușcaș agentul constator al Inspectoratului de Poliție Bălți a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 335 din Codul contravențional-samavolnicia.

4. A susținut reclamantul că în rezultatul acestor acțiuni al pârâtei Galina Pușcaș, i-a fost sfidat dreptul de proprietate, dreptul de vecinătate, astfel fiindu-i cauzat prejudiciu material și moral.

5. A mai considerat reclamantul că în cazul în care după părerea Galinei Pușcaș, gardul instalat de dânsul prezenta semne evidente de atentarea asupra terenului ei, dânsa urma să ceară interzicerea montării gardului, dar să nu recurgă la acțiuni de samavolnicie, prin tăierea țevilor-piloni de sprijin a gardul dintre imobile.

6. Totodată a precizat că gardul din profil metalic îi aparține cu drept de proprietate, garantat prin legislație.

7. În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în temeiul art. 586, 588 alin. (1) din Codul civil.

8. Reclamantul Ștefan Prociuc a solicitat încasarea în mod forțat de la Galina Pușcaș prejudiciul material în sumă de 2 400 de lei și prejudiciul moral în mărime de 5 000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 07 februarie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Prociuc. S-a încasat de la Ștefan Prociuc în beneficiul Galinei Pușcaș cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei (f. d. 64, 69-71-verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 16 februarie 2024, Ștefan Prociuc a declarat apel nemotivat (f. d. 68) împotriva hotărârii din 07 februarie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, iar la 06 iunie 2024 a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii (f. d. 83-84-verso).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 08 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Ștefan Prociuc și menținută hotărârea din 07 februarie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central (f. d. 64, 69-71-verso).

12. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Ștefan Prociuc.

13. Instanța de apel a constatat că în speță, drept temei pentru plata despăgubirilor materiale și morale se invocă comiterea faptei delictuale, vinovăția persoanei răspunzătoare de cauzarea prejudiciului, legătura

cauzală între contravenția săvârșită de Galina Pușcaș și pretinsul prejudiciu material și moral cauzat lui Ștefan Prociuc.

14. Din materialele dosarului rezultă cert că vinovăția intimatei /pârâte Galina Pușcaș în comiterea contravenției prevăzută de art. 335 din Codul contravențional a fost stabilită prin procesul verbal cu privire la contravenție din 25 august 2021, samavolnicia, pentru faptul, că dânsa în perioada 17 august 2021 – 21 august 2021, aflându-se pe XXXXX, samavolnic a tăiat funia de la vița de vie, apoi a tăiat țevile din metal de la gardul comun ce aparține lui Ștefan Prociuc fără acordul lui, cât și prin decizia din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis recursul declarat de Galina Pușcaș împotriva hotărârii din 09 august 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Central, din alte motive decât cele invocate, cu casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează: Procesul contravențional pornit în privința Galinei Pușcaș în baza art. 335 din Codul contravențional a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională (f. d.18-20-verso).

15. Totodată, pentru a decide asupra pretenției privind recuperarea prejudiciului material solicitat în mărime de 2 400 de lei, instanța de apel a reținut că solicitantul trebuie să prezinte probe în confirmarea prejudiciului material, ceea ce nu se atestă la caz. Astfel, deși, lui Ștefan Prociuc i-a fost cauzat prejudiciu de către Galina Pușcaș prin tăierea de către aceasta a aței/funiei de la vița- de- vie și a țevilor de la gardul ce-i aparține, amplasat între gospodăriile lor, Ștefan Prociuc n-a justificat mărimea prejudiciului material, componența acestuia, nefiind prezentată informație privind mărimea totală a țevilor tăiate, tipul țevilor, prețul pentru 1 metru pătrat de țevi, luând în considerație uzura acestora.

16. Reieșind din aceste constatări, instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond privind respingerea pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 2 400 de lei.

17. Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a notat că în conformitate cu dispozițiile art. 2036 alin.(1), (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana

responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

18. Cu referire la solicitarea sumă de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, instanța de fond a respins pretenția ca neîntemeiată și neprobată, iar instanța de apel a apreciat-o drept corectă, dat fiind că Ștefan Prociuc n-a adus dovezi întru confirmarea suportării prejudiciului moral și nici nu a motivat în acțiunea civilă prin ce s-a manifestat prejudiciul moral suportat în urma contravenției săvârșite de Galina Pușcaș.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 20 ianuarie 2025, Ștefan Prociuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel (f. d.103-104).

SOLICITAREA RECURENTULUI

20. În motivarea recursului, recurentul Ștefan Prociuc a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură, care reglementează că recursul poate fi admis dacă decizia contestată este arbitrară și/ori se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

21. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

22. Completul de judecată conchide că recurentul s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost notificat de recurentul, Ștefan Prociuc, la 29 noiembrie 2024, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere (f. d. 99), fiind recepționată la 03 decembrie 2024, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 100), iar cererea de recurs a fost depusă la 20 ianuarie 2025 (f. d. 103-104).

23. La 30 mai 2025, prin intermediul oficiului poștal, în adresa reprezentantei intimătei, avocatei Ina Cepoi a fost expediată copia recursului declarat de Ștefan Prociuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 109-109-verso).

24. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Galina Pușcaș, reprezentat de avocata Ina Cepoi nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

- (1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
f) recursul este vădit neîntemeiat.

26. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

- (1) Recursul este admis dacă:
- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
 - b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
 - c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
 - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
 - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
 - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

27. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în

condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

30. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Bălți și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, recurentul Ștefan Prociuc, s-a limitat doar la indicarea prevederilor art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură, invocând că decizia instanței de apel este arbitrară, însă fără a argumenta caracterul arbitrar al acesteia. Or, recursul conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, în cererea de apel care au fost analizate de către Curtea de Apel Bălți, fiind apreciate în mod corespunzător.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

36. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

37. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire

la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

38. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Ștefan Prociuc, ca fiind inadmisibil.

39. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ștefan Prociuc împotriva deciziei din 08 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni